

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: Z. M.**, bytem „X“, zastoupené zmocněncem JUDr. F. H., bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí č. II žalované ze dne 23. 11. 2009, č. „X“, o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí č. II žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 11. 2009, č. „X“, o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu, kterým žalovaná s odkazem na ust. § 5 odst. 2 zákona č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního odboje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního odboje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ocenění za odboj“), zamítla její žádost ze dne 7. 10. 2009 o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu s odůvodněním, že žalobkyně není oprávněnou osobou, která má nárok na zvláštní příspěvek k důchodu.

V žalobě uvedla, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí a pokládá je za nesprávné. Žalovaná totiž své rozhodnutí odůvodnila tím, že důchod zemřelého manžela žalobkyně, a to J. M., nebyl z důvodu odbojové činnosti upraven, avšak tato argumentace žalované není pravdivá. Dle žalobkyně byl jejímu zemřelému manželovi vyplácen zvláštní příspěvek k důchodu dle zákona o ocenění za odboj, a to ve výši 1.250,-Kč měsíčně, jak vyplývá z oznámení ze dne 11. 7. 2008, č. „X“. Na podporu tohoto tvrzení pak žalobkyně k žalobě jako důkaz přiložila

právě citované oznámení ze dne 11. 7. 2008 s tím, že jako důkaz může posloužit i výslech účastníků či materiály žalované, podle kterých bylo rozhodnuto o přiznání zvláštního příspěvku jejímu zemřelému manželovi. Proto navrhuje, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a žalované uložil, aby o její žádosti znovu rozhodla s přihlédnutím k namítaným argumentům.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K věci uvedla, že z dávkového spisu zemřelého manžela žalobkyně vyplývá, že ten jako držitel potvrzení o své účasti na povstání v květnu 1945 vydaného podle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj pobíral zvláštní příspěvek k důchodu podle ust. § 5 odst. 1 písm. b) téhož zákona v měsíční výši 1.250,-Kč. Součástí dotyčného dávkového spisu je přitom i rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 22. 2. 2006, č. j. „X“, jímž byla pro nesplnění podmínek uvedených v ust. § 1 odst. 1 bodě 1 písm. f) zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození (dále jen „zákon č. 255/1946 Sb.“), zamítnuta jeho žádost o vydání osvědčení o jeho účasti v národním boji za osvobození v kategorii účastník povstání v květnu 1945.

V návaznosti na právě uvedené žalovaná zmínila, že podle ust. § 5 odst. 1 zákona o ocenění odboje vzniká nárok na zvláštní příspěvek k důchodu občanu České republiky, který pobírá starobní důchod, plný invalidní či částečný invalidní důchod resp. invalidní důchod jako takový z českého důchodového pojištění a současně

- a) kterému byla výše důchodu upravena jako účastníku odboje, nebo
- b) kterému Ministerstvo obrany na základě splnění podmínek stanovených v ust. § 7 citovaného zákona vydalo potvrzení o jeho účasti na povstání v květnu 1945, nebo
- c) který
 1. je účasten soudní rehabilitace, splňuje-li podmínky stanovené v tomto ustanovení, nebo
 2. byl zařazen v táboře nucených prací nebo v pracovním útvaru, vojenském táboře nucených prací nebo v centralizačním klášteře, splňuje-li podmínky stanovené v tomto ustanovení.

Dále žalovaná uvedla, že podle ust. § 5 odst. 2 zákona o ocenění za odboj nárok na zvláštní příspěvek má rovněž vdova nebo vdovec, pokud pobírá po osobě uvedené v ust. § 5 odst. 1 písm. a) nebo písm. c) vdovský nebo vdovecký důchod z českého důchodového pojištění. A podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona osobám uvedeným v ust. § 5 odst. 1 písm. a) a písm. c) náleží zvláštní příspěvek k důchodu v měsíční výši 2.500,-Kč, osobám uvedeným v ust. § 5 odst. 1 písm. b) a vdovám či vdovcům uvedeným v ust. § 5 odst. 2 v poloviční výši, tedy 1.250,-Kč. V dané věci je nesporné, že žalobkyně je vdovou po J. M. a pobírá po něm vdovský důchod. Vdova či vdovec však má nárok na zvláštní příspěvek k důchodu jen v případě, že zemřelý byl osobou uvedenou v ust. § 5 odst. 1 písm. a) nebo písm. c) zákona o ocenění za odboj. Zesnulý manžel žalobkyně ale byl osobou uvedenou v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, které bylo vydáno potvrzení o účasti na povstání v květnu 1945 podle ust. § 7 téhož zákona, tedy osobou, již bylo vydáno potvrzení o účasti na povstání v květnu 1945 podle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj. Toto potvrzení podle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj není dokladem o účasti jeho držitele v národním boji za osvobození ve smyslu zákona č. 255/1946 Sb. a nezakládá tedy nárok na úpravu důchodu za odbojovou činnost. Takovým dokladem je osvědčení vydané dle ust. § 8 zákona č. 255/1946 Sb. Zemřelý manžel

žalobkyně sice o vydání dotyčného osvědčení dle ust. § 8 zákona č. 255/1946 Sb. požádal, jeho žádost však byla zamítnuta pro nesplnění podmínek pro jeho vydání. Závěrem žalovaná zmínila, že s držením potvrzení dle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj je v současné době splněn pouze nárok na přiznání zvláštního příspěvku k důchodu ve výši 1.250,-Kč a tento nárok je omezen pouze na samotného držitele tohoto potvrzení. Žalobkyně jako vdova po osobě uvedené v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj tak není oprávněnou osobou, a proto nezbylo, než její žádost o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu zamítnout.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaná s tímto postupem výslovně souhlasila a zmocněnec žalobkyně nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není naprosto důvodná, přičemž soud se zcela ztotožnil se všemi argumenty, jak je precizně vylíčila žalovaná v písemném vyjádření k žalobě a potažmo i v samotném žalobou napadeném rozhodnutí.

Již v úvodu odůvodnění bylo zmíněno, že v daném případě je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí č. II žalované ze dne 23. 11. 2009, č. „X“, kterým byla s odkazem na ust. § 5 odst. 2 zákona o ocenění za odboj zamítnuta žádost žalobkyně ze dne 7. 10. 2009 o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu.

Zvláštní příspěvek k důchodu je upraven v ust. § 5 až ust. 8 zákona o ocenění za odboj, přičemž v dané věci mezi účastníky řízení není žádného sporu o tom, že žalobkyně podala předmětnou žádost z pozice vdovy, která pobírá vdovský důchod z českého důchodového pojištění po zemřelém manželovi J. M., jemuž Ministerstvo obrany na základě splnění podmínek stanovených v ust. § 7 téhož zákona dne 28. 4. 2006 pod č. j. „X“, vydalo potvrzení o jeho účasti na povstání v květnu 1945, díky čemuž je nutno na zemřelého manžela žalobkyně pohlížet jako na osobu uvedenou v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, které svědčil nárok na zvláštní příspěvek k důchodu a které byl vyplácen zvláštní příspěvek ke starobnímu důchodu ve výši 1.250,-Kč.

Těmto skutečnostem koresponduje i obsah správního spisu, který k výzvě soudu předložila žalovaná a v němž je mj. založeno pravomocné potvrzení Ministerstva obrany ze dne 28. 4. 2006, č. j. „X“, o tom, že pan J. M. byl účastníkem povstání v květnu 1945, které bylo vydáno s poukazem na ust. § 5 odst. 1 písm. b) a ust. § 7 odst. 1 zákona o ocenění za odboj, a rovněž je v něm založeno i pravomocné rozhodnutí č. II žalované ze dne 24. 10. 2006, č. „X“, o tom, že panu J. M. se, jakožto osobě uvedené v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, přiznává zvláštní příspěvek ke starobnímu důchodu ve smyslu ust. § 6 odst. 1 písm. b) téhož zákona v měsíční výši 1.250,-Kč.

Dále v předloženém správním spise je mj. založeno pravomocné rozhodnutí Ministerstva obrany ze dne 22. 2. 2006, č. j. „X“, o tom, že J. M. se osvědčení dle ust. § 8 zákona č. 255/1946 Sb. nevydává pro nesplnění podmínek pro jeho vydání, neboť nebylo ničím prokázáno jeho zranění v rámci jeho účasti na povstání v květnu 1945.

V předmětném řízení je tak nutno vycházet z faktu, že žalobkyně je vdovou, která pobírá vdovský důchod z českého důchodového pojištění po zemřelém manželovi J. M., na kterého je nutno pohlížet jako na osobu uvedenou v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj.

V ust. § 5 odst. 2 zákona o ocenění za odboj je přitom mj. výslovně zakotveno, že nárok na zvláštní příspěvek má sice rovněž i vdova, ovšem jen tehdy, pokud pobírá vdovský důchod po osobě uvedené v odst. 1 písm. a) nebo písm. c). Z právě uvedeného vyplývá, že nárok na zvláštní příspěvek k důchodu nemají vdovy či vdovci, kteří pobírají vdovský či vdovecký důchod po osobě uvedené v odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj.

Soudem přitom bylo již výše konstatováno, že v daném případě bylo žalovanou náležitě doloženo, že zesnulý manžel žalobkyně právě byl osobou uvedenou v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, když mu bylo vydáno potvrzení o účasti na povstání v květnu 1945 podle ust. § 7 téhož zákona. Tuto skutečnost ostatně nikterak nerozpороvala ani sama žalobkyně v průběhu soudního řízení. Žalobkyně navíc dokonce v žalobě výslovně uvedla, že zesnulému manželovi byl měsíčně vyplácen zvláštní příspěvek k důchodu ve výši 1.250,-Kč, což odpovídá právě výši příspěvku zakotveného v ust. § 6 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, který náleží oprávněným osobám uvedeným v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj, a nikoliv výši příspěvku zakotveného v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o ocenění za odboj ve výši 2.500,-Kč měsíčně, který náleží oprávněným osobám uvedeným v ust. § 5 odst. 1 písm. a) a písm. c) téhož zákona.

Dále soud uvádí, že již žalovaná správně poukázala na skutečnost, že dotyčné potvrzení vydané podle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj není dokladem o účasti jeho držitele v národním boji za osvobození ve smyslu zákona č. 255/1946 Sb., a proto nezakládá nárok na úpravu důchodu za odbojovou činnost, tak jak předvídá ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o ocenění za odboj. Takovým dokladem je výlučně osvědčení vydané dle ust. § 8 zákona č. 255/1946 Sb.

V této souvislosti je nutné podotknout, že zemřelý manžel žalobkyně sice o vydání dotyčného osvědčení dle ust. § 8 zákona č. 255/1946 Sb. požádal, avšak jeho žádost byla zamítnuta pro nesplnění podmínek pro jeho vydání, neboť nebylo ničím prokázáno jeho zranění v rámci jeho účasti na povstání v květnu 1945.

Na tomto místě soud poznamenává, že ve smyslu ust. § 52 odst. 2 s. ř. s. nepřikročil k provedení dokazování, jak případně navrhoval zmocněnec žalobkyně, a to výsledkem účastníků či materiály žalované, podle kterých bylo rozhodnuto o přiznání zvláštního příspěvku J. M.. Dokazování v předmětném soudním řízení soud vyhodnotil jako nadbytečné, když příslušný správní spis dostatečně zachycující pro souzenou věc relevantní skutkové a právní okolnosti daného případu byl soudu ze strany žalované již řádně předložen a soud jej tedy měl při své rozhodovací činnosti k dispozici včetně materiálů žalované, podle kterých bylo rozhodnuto o přiznání zvláštního příspěvku J. M..

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto soudu nezbylo nic jiného než uzavřít, že s držením potvrzení vydaného dle ust. § 7 zákona o ocenění za odboj byl v době rozhodování žalované spojen pouze vznik nároku na přiznání zvláštního příspěvku k důchodu ve výši 1.250,-Kč s tím, že tento nárok je omezen pouze na samotného držitele tohoto potvrzení.

Žalobkyně jako vdova po osobě uvedené v ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona o ocenění za odboj tak není oprávněnou osobou, a proto žalovaná neměla jinou možnost, než její žádost o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu zamítnout. Z tohoto důvodu soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované nad rámec její úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, přičemž ta je ani nepožadovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. ledna 2012

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tvarová